

Té nou anys i viu a Catalunya

I s'ho passa d'allò més bé a l'escola, encara que no vol confessar-ho. I no treu bones notes, però tampoc és un desastre, li agrada escoltar Màquina total ocho, per a desesperació dels seus pares i de la seva germana gran, que prefereix Oasis o Els Pets.

I menja totes les porqueries que pot, preferentment abans de sopar, que és quan vénen més de gust. I, pel seu aniversari, li regalaran uns patins, tot i que la mare i el pare diuen que no se'ls mereix, perquè no ajuda prou a casa, però ell sap que sempre acaben afluixant.

En definitiva, és el rei de la cas. I és, alhora, generós i egoista, poruc i temerari, tendre i impertinent, educat i maleducat, agressiu i afectuós, Tintin i Haddock, Indiana Jones i Bart Simpson.

I l'altre dia va anar d'excursió amb l'esplai del barri. No hi havia anat mai, encara. Tot li va semblar diferent. Va tenir temps per a tot: per ensopegar i fer-se un trau, per posar els peus dins d'un aiguamoll i quedar xop fins als genolls, per barallar-se amb una nena més gran que ell, que el mirava amb un posat entre irònic i perdonavides, i per enfadar-se amb la monitora, perquè no el va deixar anar, amb els "gualquis" posats, durant tota l'excursió.

Viu en el millor dels móns possibles i tardarà encara un temps en adonar-se'n; no passa gana, el seu país no està en guerra, té molta gent que li fa costat: una família, una escola i, ara, un esplai. Encertarem a ajudar-lo a descobrir, poc a poc, que el món no s'acaba al seu melic, que les coses més importants són invisibles i que el millor regal és tenir algú a prop, a qui estimar?